

Arrest

nr. 60 057 van 20 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 februari 2011 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORJANE, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 oktober 2010 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde dat hij die dag het Rijk was binnengekomen. Dezelfde dag werd op basis van een onderzoek van vingerafdrukken vastgesteld dat verzoeker eerder reeds in Zweden werd aangetroffen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzocht de Zweedse autoriteiten op 6 december 2010, gelet op artikel 16.1.e van de Europese Verordening nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening 343/2003/EG), om de terugname van verzoeker.

1.3. De Zweedse autoriteiten beslisten op 7 december 2010 het terugnameverzoek in te willigen en stelden de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid hiervan schriftelijk op de hoogte.

1.4. Op 2 februari 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker via de postdiensten ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

aan de persoon die verklaart te heten [M. S.]

[...]

*van nationaliteit te zijn: Armenië (Rep.)
die een asielaanvraag ingediend heeft.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene verklaarde op 04.10.2010 in België te zijn aangekomen. Dezelfde dag vroeg betrokkene bij de bevoegde Belgische instanties het statuut van vluchteling aan. Betrokkene verklaarde het Armeense staatsburgerschap te bezitten en geboren te zijn [...].

Uit het Eurodacverslag van 04.10.2010 blijkt dat betrokkene asiel heeft aangevraagd in Zweden en de Zweedse autoriteiten hebben de Belgische autoriteiten op 07.12.2010 laten weten dit verzoek tot terugname in te willigen.

Betrokkene verklaarde tijdens zijn gehoor op de DVZ van 26.11.2010 dat dit zijn eerste asielaanvraag in België is. Betrokkene verklaarde dat hij eerder in 2007 in Zweden asiel aanvraag. Betrokkene verklaarde dat hij bij zijn vertrek uit Armenië zwaar ziek was en verdoofd en daardoor geen vertrekdatum, reis of details kent. Betrokkene stelde verder dat zijn asielaanvraag in Zweden op 16.09.2010 zou zijn afgewezen. Op 02.10.2010 zou betrokkene met zijn eigen auto van Zweden naar België gereisd zijn via Denemarken, Duitsland en Nederland en op 04.10.2010 in België zijn aangekomen waar hij nog dezelfde dag het statuut van vluchteling aanvraag bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Op basis van het Eurodacverslag van 04.10.2010 werd op 06.12.2010 een terugnameverzoek op basis van art. 16.1.e van de Dublin-II Verordening van 18.02.2003 aan de Zweedse autoriteiten overgemaakt. De Zweedse autoriteiten lieten de Belgische autoriteiten op 07.12.2010 weten dat het verzoek tot terugname wordt ingewilligd op basis van art 16.1.e van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18.02.2003. De Zweedse autoriteiten informeerden de Belgische autoriteiten eveneens dat de schrijfwijze van betrokkenes familienaam licht verschilt met betrekking tot de naam in België, met name [M.] in Zweden en [M.] in België.

Met betrekking tot verantwoordelijkheid van Zweden voor de behandeling van de asielaanvraag van betrokkene, dient te worden opgemerkt dat Zweden de Vluchtelingenconventie van Genève van 28.07.1951 heeft ondertekend en dat Zweden net als België een beslissing neemt over een asielaanvraag op basis van deze Vluchtelingenconventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. De asielaanvraag van betrokkene zal dan ook behandeld worden volgens de hoge standaarden die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten. Bovendien geeft betrokkene geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Zweedse autoriteiten. De verklaring van betrokkene dat zijn asielaanvraag is afgewezen (DVZ, vraag 13) kan als element op zich niet beschouwd worden als een “niet correcte of onmenselijke behandeling” of een schending van de Europese richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG of op artikel 3 van het EVRM

Er werd hogerop reeds uiteengezet dat Zweden net als België een beslissing neemt over een asielaanvraag op basis van de Vluchtelingenconventie van Genève van 28.07.1951 en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek en dat een asielaanvraag in Zweden behandeld zal worden volgende de hoge standaarden die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese Lidstaten. De Zweedse autoriteiten

zullen bovendien tenminste drie werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Betrokkene werd tijdens zijn gehoor op de DVZ van 04.10.2010 gevraagd waarom hij specifiek in België een asielaanvraag wil indienen. Betrokkene verklaarde dat hij door zijn slechte gezondheid in België is terechtgekomen voor een betere behandeling (DVZ, vraag 19).

Betrokkene verklaarde met betrekking tot zijn gezondheidstoestand dat hij een gezwel in de maag heeft, nierproblemen heeft en diabetes-patient is (DVZ, vraag 20). In het administratief dossier van betrokkene zijn er echter geen documenten aanwezig die deze verklaringen aangaande zijn verklaarde gezondheidstoestand ondersteunen of waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene omwille van de aangehaalde gezondheidstoestand niet in staat zou zijn om te reizen. De verklaringen van betrokkene dat hij met zijn eigen wagen van Zweden naar België reisde wijzen er trouwens op dat de ingeroepen aandoeningen geen obstakel vormen om te reizen.

Meester Zouhaier Chihaoui vraagt in zijn tussenkomst per fax van 30.12.2010 (gecorrigeerde datum) voor de familie [M.] de toepassing door België van art 3.2 van de Dublin-II-Verordening, de zogenaamde soevereiniteitsclausule, om de asielaanvraag in van de familie in België behandelen en niet terug te sturen naar een ander land omdat zijn cliënten, met name meneer en mevrouw [M.] ernstig ziek zouden zijn (fax gecorrigeerde datum 30.12.2010, p. 1-2). Meester Chihaoui voegt aan zijn schrijven eveneens een medisch attest toe dd. 22.11.2010 met één bijlage dd. 23.11.2010, ingevuld door een huisarts waarin een aantal beschrijvingen worden gegeven van de aard en de ernst van de ziekten waaraan mevrouw [M. Z.] [...] zou lijden. Meester Chihaoui stelt eveneens dat mevrouw [M. Z.] een afspraak met een psychiater heeft op 10.02.2011.

Met betrekking tot de gezondheidstoestand van betrokkene zoals hij die verklaarde (DVZ, vraag 20) en de verklaring van betrokkene dat hij in België terecht kwam omwille van zijn gezondheidstoestand voor een betere behandeling (DVZ, vraag 19) alsook de opmerking van Meester Chihaoui dat zijn cliënten, meneer en mevrouw [M.] ernstig ziek zijn (fax, gecorrigeerde datum 30.12.2010, p. 1), dient te worden opgemerkt dat het opstarten van een asielprocedure in België omwille van de specifieke reden omdat men ziek is en een betere behandeling wil, manifest misbruik maken is van de asielprocedure. De asielprocedure heeft immers tot doel om met de toepassing van de Vluchtelingenconventie van Genève bescherming te bieden aan mensen die hun land omwille van een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie van Genève, zijn ontvlucht en dit omwille van één van de motieven van de Vluchtelingenconventie of om mensen bescherming te bieden die in hun land van herkomst een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielprocedure opstarten omdat men ziek zou zijn en een betere behandeling wil, valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van de asielprocedure en is oneigenlijk gebruik maken van deze procedure. Dat een medische behandeling in België beter zou zijn dan die in Zweden wordt bovendien evenmin aangetoond.

Bovendien dient met betrekking tot de door betrokkene aangehaalde gezondheidstoestand (DVZ, vraag 20) te worden opgemerkt dat deze niet in overweging wordt genomen in het kader van de Dublin-procedure. Deze doet namelijk geen afbreuk aan het gegeven dat Zweden de verantwoordelijke lidstaat is voor de behandeling van de asielaanvraag van betrokkene. Bovendien blijkt nergens uit het administratief dossier van betrokkene of zijn verklaringen noch uit de tussenkomst van Meester Chihaoui dat betrokkene in Zweden niet op eventuele nodige medische zorgen zou kunnen rekenen indien noodzakelijk of dat deze hem geweigerd zouden worden.

Verder dient met betrekking tot de medische problematiek die Meester Chihaoui aanhaalt in zijn tussenkomst dd. 30.12.2010 te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat Meester Chiahoui stelt dat zowel meneer als mevrouw [M.] ernstig ziek zouden zijn maar dat er voor mijnheer [M.] in het administratief dossier van betrokkene geen enkel begin van bewijs is terug te vinden van het "ernstig ziek zijn" dat Meester Chiahoui aanhaalt voor betrokkene. Indien betrokkene ernstig ziek zou zijn zoals Meester Chihaoui in zijn tussenkomst laat uitschijnen dan mag er op zijn minst verwacht worden dat zich hiervan, buiten de verklaring van [M. S.] [...] dat hij suikerziekte, nierproblemen en een gezwel in de maag heeft (verhoor DVZ, vraag 20) enig concreet bewijs in het administratief dossier van betrokkene aanwezig zou zijn, quid non. Of mag er op zijn minst verwacht worden dat Meester Chihaoui hiervan op zijn minst enig bewijs van zou aanbrengen in zijn tussenkomst, quid non. De loutere beweringen van betrokkene en zijn advocaat Meester Chihaoui zonder daarvan ook maar enig begin van bewijs van aan te brengen, zijn niet ernstig te nemen.

Dat Meester Chihaoui voor betrokkene echtgenote [M. Z.] [...] weliswaar een fax van een medisch attest met bijlage doorstuurt dat bovendien blijkt te dateren van 22.11.2010 en 23.11.2010 en dus van meer dan één maand voor zijn tussenkomst in het schrijven van 30.12.2010, wijzigt niets aan de vaststelling dat er voor betrokkene zelf geen enkel document aangaande de door betrokkene (DVZ, vraag 19 & 20) en meester Chihaoui verklaarde gezondheidstoestand, in het administratief dossier van betrokkene aanwezig is.

Met betrekking tot de door Meester Chihaoui gevraagde toepassing van art 3.2 (soevereiniteitsclausule) van de Dublin-II-Verordening voor betrokkene omwille van het feit dat hij ziek zou zijn, dient gezien het voorgaande tot slot te worden opgemerkt dat het volgen van betrokkene in diens keuze van het land waar hij asiel wil vragen neerkomt op het ontkennen van het objectief dat Europa voor ogen heeft in de Dublin-II-Verordening waarbij de criteria en de mechanismen worden vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandel[ing] van een asielaanvraag en om een vrije keuze van de asielzoeker uit te sluiten. De Belgische asielinstantie kan dan ook onder geen enkel beding voldoen aan de wil van betrokkene en zijn advocaat om zijn asielaanvraag in België te behandelen op basis van art 3.2 van de Dublin-II-Verordening.

Betrokkene verklaarde geen familie te hebben in Europa (DVZ, vraag 17) Met betrekking tot familieleden in België verklaarde betrokkene dat zijn echtgenote [Z. M.] [...], zijn dochter [M. T.] [...] en zijn zoon [M. G.] [...] met zijn echtgenote [B. G.] [...] eveneens in België verblijven (DVZ, vraag 16). Voor betrokkene echtgenote, zijn twee meerderjarige kinderen en zijn schoondochter is er echter eveneens een terugname-akkoord met Zweden dd. 07.12.2010.

Bijkomend dient, te worden opgemerkt dat betrokkene en zijn echtgenote, net zoals betrokkene twee kinderen en schoondochter meerderjarig zijn. Er dient aldus te worden opgemerkt dat betrokkene geen deel uitmaakt van het gezin van zijn meerderjarige dochter of het gezin van zijn meerderjarige zoon en diens gezin. Betrokkene zelf is eveneens getrouwd en valt als dusdanig niet onder de definitie van gezinsleden zoals bepaald in art. 2.i van de Dublin-II-Verordening. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt bovendien niet dat betrokkene op enig vlak (financieel, medisch, etc...) afhankelijk zou zijn van de hulp van zijn twee meerderjarige kinderen of meerderjarige schoondochter of omgekeerd. Een behandeling van de asielaanvraag van betrokkene in België op basis van art. 7 of art. 15 is derhalve niet aan de orde.

Meester Chihaoui vraagt eveneens rekening te houden met de bepaling aangaande de gezondheidstoestand van de onderdaan van een derde land, vervat in art. 5 van de Terugkeerrichtlijn 2008/115/CE. Met betrekking tot art. 5 van de richtlijn 2008/115/CE dient te worden opgemerkt dat deze handelt over het illegaal verblijf van een derde onderdaan. Aangezien er een terugnameakkoord is met Zweden dd 07.12.2010 is een toepassing van art. 5 van de terugkeerrichtlijn niet aan de orde aangezien er van illegaal verblijf geen sprake is.

Gelet op al deze elementen, is er derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art. 3§2, art 7. of art. 15 van de Verordening van de Raad (EG) Nr. 343/2003 van 18 februari 2003. Bijgevolg is België niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Zweedse autoriteiten toekomt, met de toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 16.1.e van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 en moet betrokkene het grondgebied van het Rijk verlaten.

Bijgevolg moet bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de zeven(07) dagen en dient hij zich aan te bieden bij de bevoegde Zweedse instanties.

Een terugkeer naar Zweden kan door onze diensten worden georganiseerd. De Italiaanse autoriteiten zullen daarbij tenminste zeven werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene - indien betrokkene van deze mogelijkheid gebruik wenst te maken - zodat aangepaste opvang kan voorzien worden. Alle nodige maatregelen zullen worden genomen opdat de overdracht naar Zweden - indien betrokkene wenst beroep te doen op dit aanbod door onze instanties - in de allerbeste omstandigheden zal worden uitgevoerd."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker vraagt om te worden vrijgesteld van de betaling van een rolrecht, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat de door verzoeker ingeleide procedure voor de Raad kosteloos is. Gelet op artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 maart 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt artikel 39/68-1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) – dat voorziet in de betaling van een rolrecht – immers slechts in werking vanaf 1 april 2011. Een rolrecht is bijgevolg pas verschuldigd voor de beroepen ingediend vanaf deze datum.

3. Over de ontvankelijkheid

Er moet worden geduïd dat, luidens artikel 39/78 iuncto 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting moet bevatten "*van de feiten en de middelen*". Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn middel – waarin hij een schending aanvoert van artikel 3.2 van de verordening 343/2003/EG in combinatie met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet – kritiek uit op de ten aanzien van zijn echtgenote op 2 februari 2011 genomen beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Hij betoogt immers dat in de beslissing die door verweerder ten aanzien van zijn echtgenote werd genomen haar gezondheids-toestand ten onrechte niet in overweging werd genomen. Deze beslissing maakt evenwel niet het voorwerp uit van huidige procedure. Het verzoekschrift omvat verder geen uiteenzetting van de wijze waarop de door verzoeker ingeroepen bepalingen geschonden werden bij het nemen van de in voorliggende zaak bestreden beslissing. Er dient derhalve te worden besloten dat verzoeker geen ontvankelijk middel heeft aangevoerd tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Gelet op het ontbreken van een tegen de bestreden beslissing gericht middel is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK